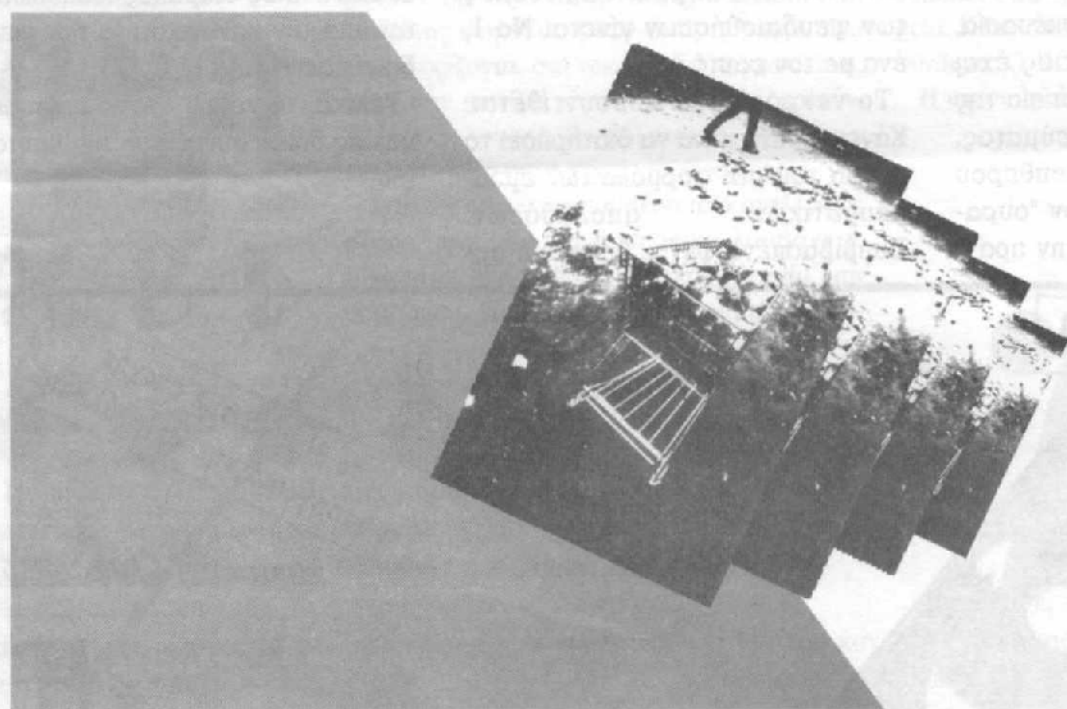

αστικός
ΤΟΜΕΑΣ
ΔΕΛΤΑ
ΤΕΥΧΟΣ 4
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1998

ANGER

BURNING

Χάπα για να αντέχω στη δουλειά, χάπα απλά για να κοιμάμαι, χάπα για να ονειρεύομαι, χάπα για να

ματικότητα. Οι παρενέργειες του παραμυθιού θεωρούνται φυσιολογικές, κοινά αποδεκτές.

σενικό, το ντοπέ άτομο αργοπεθαίνει επιτακύνοντας την κατανάλωση των καπιών της ζωής. Οι σφυγμοί της νεότητας πέφτουν, η αυτενέργεια των ζωντανών αντικα-

LIFESTYLE PILLS

πρεμώ, χάπα για να οδηγώ, χάπα για να γαμάω, χάπα για να ξυπνάω, χάπα για να διασκεδάζω, χάπα για να σκέφτομαι, χάπα για να χαίρομαι αυτό που δε μου αρέσει, χάπα για να μη βαριέμαι αυτό που βαρέθηκα, χάπα για να αντέχω τα χάπα που παίρνω όλη μου τη ζωή.

Τα χάπα της ζωής είναι το παραμύθι της καθημερινότητας, οι οάσεις χώρου και χρόνου μέσα στη γενηκευμένη αλλοτρίωση, οάσεις που είναι η ίδια η αλλοτρίωση. Σαν τα τρόφιμα γεμάτα συντηρητικά, με φοβερή γεύση αλλά από περιεχόμενο σκατά.

Η τροφή της καθημερινότητας έχει χρώμα, σχήμα, άρωμα, συσκευασία, ευτυχία. Το άτομο-χαπάκις έχει εθιστεί στην κοινωνικοθεραπεία της κατανάλωσης, του εμπορεύματος, της πληροφορίας, του ελεύθερου χρόνου. Το ανέβασμα στον "ουρανό" διαδέχεται η πτώση στην πραγ-

Τα Viagra του ελεύθερου χρόνου δε γνωρίζουν δόσεις και συνταγές, όσο και να καταναλώσεις δε θα σε ικανοποιήσουν, γιατί δεν περιέχουν καμιά απόλαυση. Αγοράζονται και πωλούνται στην αγορά της καθημερινής ζωής σε μια κυκλική διαδικασία όπου η ανασφάλεια και το ξενέρωμα είναι μονόδρομος. Η ζωή γίνεται υπόσχεση, ελπίδα προς κατανάλωση. 8 ώρες δουλειά και άλλες 16 για να εξασφαλίζουν τις δυνάμεις για τις 8 ώρες.

LIFESTYLE PILLS, ό,τι καλύτερο υπάρχει, μικρό, ρήγορο, σύντομο, χωρίς καμιά προσπάθεια. Κάτι σαν την T.V.. Ό,τι κωράει στις τσέπες των ψευδαισθήσεων γίνεται No 1, ένα με τον εαυτό μας.

Το νεκρό άτομο αποσυντίθεται. Κάνει τα πάντα για να διατηρήσει το πτώμα του στη φορμόλη των εμπορευματικών απολαύσεων. Συμβιβασμένο φετίχ, θηλυκό ή αρ-

θίσταται από τα συμπληρώματα των εξαρτημένων, η πίεση που ασκούν οι κοινωνικές διαμάχες ισοπεδώνεται από την κανονικότητα των ψευδαισθήσεων.

Τελικά, το νεκρό άτομο είναι χαπάκις δίχως συνείδηση του εαυτού του.

το τέλειο σώμα

Τώρα!

...σε ποιο πλεονεκτική θέση από τους άλλους

ψωνίστε
και
ζήστε

το βλέμμα της εποχής
η παρηγοριά της κατανάλωσης

είσαι=ΑΓΟΡΑΖΕΙΣ

ΔΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΣΑΣ

ή το ζωντανό θάνατό σας

ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΔΕΙΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ
ΑΠΟΚΤΕΙΣΤΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ

Ο αστικός τομέας δ είναι
έντυπο του δρόμου από τις
δυτικές συνοικίες της πόλης.

body (count) shop

Ο ΚΟΣ ΜΟΣ ΣΑΣ ΑΝΗ ΚΕΙ

Βρισκόμαστε πάντα στο ίδιο σκηνικό. Παλιότερα, τις νύχτες, ήταν πιο σκοτεινό. Τώρα, είναι αυτή η κυριαρχία του φωτός που ελέγχει κάθε γωνιά της πόλης. Πεπερασμένες διαδρομές με **απέραντη διαφημιστική φαντασία**. Περιπατάμε στους ίδιους κεντρικούς ή ημι-κεντρικούς δρόμους. Από το μητροπολιτικό κέντρο μέχρι τους προαστιακούς λαβύρινθους. Βρίσκονται παντού. Οι διαφημίσεις πρωτοτυπούν; Το σίγουρο πάντως είναι ότι αιχμαλωτίζουν την όρασή μας. Ειδικά τη νύχτα.

Με μέγεθος ολοένα αυξανόμενο, με βελτιωμένες τεχνικές φωτισμού και προβολής, ασκούν μια περιέργη έλξη στα μάτια μας. Πρώτα ήταν απλά διαφημιστικά ταμπλό με τεράστιες αφίσες. Μετά έγιναν οθόνες, μεγάλες τηλεοράσεις. Εικόνες που εναλλάσσονται, βομβαρδισμός πληροφοριών και καταναλωτικών προτάσεων.

Τη νύχτα, όσοι κυκλοφορούν, με τα πόδια ή με τα μέσα μεταφοράς, δεν είναι μόνοι, δεν περιμένουν μόνο τότε το φανάρι θα γίνει πράσινο. Έχουν κάτι "ενδιαφέρον" να δουν, να περάσουν την ώρα τους, να αιχμαλωτίσουν τη ζωή τους στη θέαση των διαφημίσεων. Στο μαύρο ορίζοντα, στη νεκρή πόλη που κοιμάται, οπδήποτε φωτίζει γίνεται στόχος των ματιών. Ακίνητες, νεκρές, θα βρίσκονται και αύριο εκεί, στο φως της ημέρας, στο ίδιο σημείο.

Κάποιοι απευθύνονται μέσα από αυτές προς όλους μας. Το μήνυμα που λαμβάνεις; Εξαρτάται από τη δική σου οπτική "γωνία" και συνείδηση. Ποιό είναι; Δεν παραμυθιαζόμα-

στε, αυτό που δίνουν οι διαφημιστές, οι ειδικοί του **μάρκετινγκ**, τα αφεντικά και οι σπόνσορες: **"Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΑΣ ΑΝΗΚΕΙ"**.

Ένα σύνθημα που δεν λέει ψέμματα. Δηλαδή **"Ο κόσμος των διαφημίσεων σας ανήκει"**. Ανήκει στους θεατές, τους ανοιχτομάτηδες που ξενυχτούν μπροστά στις οθόνες του θεάματος, και τους ηδονοβλεψίες που αυνανίζονται σε έναν κόσμο που προβάλλει καταναλωτικούς παραδείσους. Με όμορφες εικόνες, ωραία τοπία, φανταχτερά χρώματα, άγρια θηλυκά και δυνατά αρσενικά.

Το μήνυμα το λαμβάνουμε καθημερινά, είναι το αληθινό μήνυμα που στέλνει η απέναντι όχθη. Για τους διαφημιστές, τους σπόνσορες και τα αφεντικά, γνωρίζουμε: ο κόσμος τους ανήκει.

Από τη μεριά μας; Η πρόθεση εκτυλίσσεται σαν μια κινηματογραφική σκηνή: "Είναι η εικόνα ενός πλανήτη-του πλανήτη μας. Ένα κοκτέιλ, μολότωφ εκσφενδονίζεται και σκάει πάνω στον πλανήτη, που δεν είναι παρά μια φωτογραφία κολλημένη σε ένα διαφημιστικό ταμπλό. Μια αφίσα-διαφήμιση για μια εταιρεία. Κάτω από τον πλανήτη είναι γραμμένο το σύνθημα: **Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΑΣ ΑΝΗΚΕΙ"**.

Η αφίσα φλέγεται. Μαζί και ο κόσμος σας...

Παραφυλάει πίσω από κλειστές πόρτες, έτοιμος να πεταχτεί έξω με τον παραμικρό θόρυβο.

Στήνει αυτί για να ακούσει οτιδήποτε πει, όποιος περάσει έξω απ' το σπίτι του. Καλεί τους μπάτσους για να μαζέψουν τις "περίεργες φάτσες" που κάθονται στην πλατεία της γειτονιάς του.

Εικοσιτέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο σε επιφυλακή, έτοιμος να αποτρέψει την οποιαδήποτε παράνομη πράξη.

Είναι ο άνθρωπος της διπλανής πόρτας, ο συνηθισμένος μίζερος ρουφιάνος της γειτονιάς σας. Το πρότυπο του ευσυνειδητού πολίτη που καλλιεργείται εδώ και χρόνια από τα Μ.Μ.Ε..

"Μη διστάσετε να καλέσετε την άμεση δράση, συνεργαστείτε με τις διωκτικές αρχές, γίνετε και εσείς πληροφοριοδότης της αστυνομίας μας".

Και ακόμη καλύτερα: "Γίνετε ο κεντρικός ήρωας του απογευματινού δελτίου ειδήσεων. Ακινητοποιείτε τον τσαντάκια, κυνηγείτε το ληστή της τράπεζας, αντισταθείτε όταν προσπαθούν να κλέψουν το αφεντικό σας".

Και αν κάποιος, πάνω στη μάχη, χάσει τη ζωή

του δεν έγινε και τίποτε.

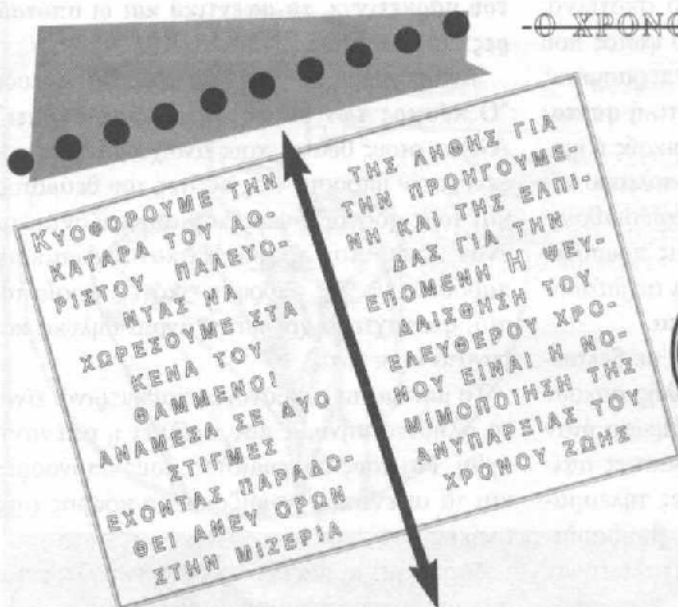
Θα του κάνουμε μια ωραιότατη κηδεία. Θα τον στολίσουμε με την ένδοξη σημαία μας, θα παρεβρεθούν και δύο-τρεις επίσημοι και θα τον χώσουμε ωραία και καλά μέσα στο χώμα. Όλα αυτά με την απαιτούμενη θρησκευτική ευλάβεια.

Κάπως έτσι γέμισαν οι γειτονιές της Αθήνας με επίδοξους ήρωες, έτοιμους να παίξουν το ρόλο του μπάτσου οποιαδήποτε στιγμή και μάλιστα χωρίς μισθό.

Το μοναδικό τους όφελος, η προσωπική προβολή, το πεντάλεπτο της τηλεοπτικής δόξας, η αίσθηση ότι εκπλήρωσαν το καθήκον τους. Καταδίωξαν το ληστή, κατέδωσαν τον ύποπτο, προστάτησαν τα αφεντικά τους.

Παλιά οι ρουφιάνοι φορούσαν κουκούλες. Σήμερα πια δε χρειάζεται. Δεν είναι ντροπή να είσαι ρουφιάνος, είναι καθήκον.

Επίμονο κοίταγμα στον καθρέφτη, κατευθείαν στα μάτια... σκληρός χαλαρός γλυκός αόριστος χαμένος "ετοιμοπόλεμος" "ετοιμοθάνατος" ... Το πρόσωπο με έντονη την έκφραση της ικανοποίησης απομακρύνεται με απεχθεία ρούχα τοποθετημένα επιμελώς στο κρεβάτι ... επι-

λογή χρωμάτων αντιθέσεις ή μονόχρωμα; επιστροφή στον καθρέφτη τελική απόφαση ... αποσμητικό άρωμα ... οι τελευταίες πινελιές ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ, ΜΕ ΠΑΡΕΑ Η ΜΟΝΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΣΗΜΑΣΙΑ ... ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ... ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΜΕ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΜΑ ΟΛΟΙ ΞΕΡΟΥΝ ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΩ ... είναι νόμος του life

style να κάνεις τα πάντα για να γίνεις ακριβώς όπως όλα τα άλλα παιδιά της νύχτας να ακολουθείς πιστά το δρόμο του clubing να προκαλείς όσο το εξώφυλλο ενός περιοδικού ... τόσο χυδαία επίπεδος και τόσο προβλέψιμος ...
ΟΠΩΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΑΣ ΑΛΛΩΣΤΕ ...

ΟΙ ΝΥΧΤΕΣ ΕΣΒΗΣΑΝ

...ΟΙ ΝΥΧΤΕΣ ΕΞΑΝΤΛΗΘΗΚΑΝ
ΑΠ'ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΙΑΡΚΕΣ ΞΗΜΕΡΩΜΑ
ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΞΕΡΑΤΑ ΤΟΥ ΣΚΟΤΑΔΙΟΥ

Η ΜΕΡΑ ΔΙΕΣΥΡΕ ΤΗ ΝΥΧΤΑ ...ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑ-
ΤΗΣΕ ΝΑ ΨΥΧΟΡΑΓΕΙ ΣΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΟΑΝΑΘΡΕΜΕ-
ΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟ 'ΔΩ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΞΗΣ
ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΙΩΠΗ ΟΥΤΕ ΣΚΙΕΣ ΣΤΙΣ ΓΩΝΙΕΣ
ΤΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΑ ΘΑ ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΤΑ ΠΡΩΙΝΑ ΚΑΙ ΤΑ
ΑΝΑΦΙΛΗΤΑ ΜΑΣ ΘΑ ΠΝΙΓΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΦΩΣ
ΘΑ ΠΝΙΓΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΦΩΣ

ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΙΣ "ΓΙΟΡΤΕΣ". ΘΑ ΜΑΣ "ΠΡΟΣΦΕΡΘΟΥΝ" ΣΤΙΓΜΕΣ
ΠΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΤΙΣ ΑΠΟΛΑΥΣΟΥΜΕ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ **ΣΥΜΒΟΥΜΕ**

ΣΤΟ ΑΤΕΛΕΙΩΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

ΣΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΜΕΝΩΝ ΗΧΩΝ

ΑΠΛΑ ΝΑ ΣΥΜΒΟΥΜΕ ....

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΧΡΟΝΟ →

Οι ποινικές διώξεις άρχισαν όταν η εταιρία έπιασε δύο εργαζόμενους να περνάνε το χρόνο τους κρυφά στις τουαλέτες. Ήταν σαν τον κάνουν κομμάτια και να τον εξαφανίζουν τραβώντας το καζανάκι. Είχαν αρχίσει με δευτερόλεπτα, αλλά αργότερα ξεφορτώνονταν λεπτά ακόμα και ώρες με αυτόν τον τρόπο. Αυτό που πραγματικά ανησύχησε τη διεύθυνση ήταν η ολοφάνερη συλλογική προσπάθεια που συνεπάγεται κάτι τέτοιο. Για να μην σταματάνε να δουλεύουν φανερά πριν από τους συναδέλφους τους, οι δύο δράστες είχαν αρχίσει να ξεφορτώνονται κατά προσέγγιση ίσα μέτρα χρόνου για όλους τους εργαζόμενους στο χώρο εργασίας τους. Οι κατήγοροι επισήμαναν ότι κάτι τέτοιο μπορούσε να πραγματοποιηθεί μόνο με τη συνενοχή, αν όχι με την ενεργή συμμετοχή όλων όσων επηρεάζονταν.

Ενώ οι επίσημες κατηγορίες ήταν "κλοπή χρόνου", έγινε αρκετή κουβέντα για σπατάλη και σκότωμα αυτού.

Ο δικαστής τόνισε στους κατηγορούμενους ότι ο χρόνος που έκλεβαν, ήταν χρόνος από τη ζωή τους, τον οποίο κατέστρεφαν. Οι κατηγορούμενοι απάντησαν πως ήταν χρόνος που είχαν πουλήσει στην εταιρία με αντάλλαγμα μισθούς, χρόνος που ανήκε στην εταιρία, όπως υποστήριζαν και οι κατηγορίες εναντίον τους. Επίσης απάντησαν ότι δεν υπήρχε καμία έλλειψη χρόνου από τη στιγμή, που αν ζούσαν μια ζωή χωρίς επιτήρηση, όπως έλπιζαν τελικά να πραγματοποιήσουν, κάθε στιγμή θα διαρκούσε για πάντα, όπως συμβαίνει διαρκώς όταν απολαμβάνουν.

Δήλωσαν ότι "ο χρόνος δεν είναι ένας φυσικός ή αναπόφευκτος τρόπος να βιώνεις τον κόσμο, αλλά μια ρυθμισμένη, μετρημένη και ελεγχόμενη εμπειρία. Σαν τέτοια ανήκει στους ρυθμιστές και τους ελεγκτές,

τους ασυνόμους της ύπαρξης. Δεν είναι δυνατόν να είναι "ο χρόνος μας" απ' τη στιγμή που δεν έχουμε χρόνο και δε θέλουμε χρόνο. Επιδιώκουμε μια αιωνιότητα, το τέλος του χρόνου. Ρωτάτε τι κάναμε στις τουαλέτες με το χρόνο σας. Τον περάσαμε, τον κατουρήσαμε, τον φτύσαμε. Ο συνάδελφός μου αποπειράθηκε να τον καταβροχθήσει, μέχρι που βαρέθηκε και ξέσπασε απογοητευμένος με τις κενές ώρες, τις άσκοπες ημέρες. Δεν μπορούσαμε να σπαταλήσουμε αυτόν το χρόνο αφού ήταν ήδη σπαταλημένος".

Το δικαστήριο αποφάσισε ένοχοι και τους καταδίκασε σε φυλάκιση. Ο ένας κατηγορούμενος, καθώς απομακρυνόταν, ακούστηκε να σχολιάζει ότι ο χρόνος από μόνος του είναι μια φυλακή.

* το παραπάνω κείμενο δημοσιεύθηκε στο λονδρέζικο περιοδικό *TOTALLY NORMAL*

Τ Ο Ν Ο Υ Ν Ο Υ

ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ ΓΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Τα παιδιά που μεγαλώνουν με ΝΟΥΝΟΥ δε μένουν στη δικιά μας γειτονιά. Ζούνε σε σπίτι με γκαζόν στην τεράστια αυλή του. Έχουν δικό τους δωμάτιο με την τελευταία λέξη της μόδας σε έπιπλα και τα ρούχα τους είναι πάντα καθαρά και φρεσκοσιδερωμένα.

Τα παιδιά που μεγαλώνουν με ΝΟΥΝΟΥ δεν πηγαίνουν στο σχολείο περπατώντας, αλλά τα πηγαίνει ο μπαμπάς πριν τη δουλειά και δεν έχουν παίξει ποτέ σε αλάνα ή στο δρόμο, γι' αυτό και δεν έχουν σημάδια στα γόνατα και στο κεφάλι.

Τα παιδιά που μεγαλώνουν με ΝΟΥΝΟΥ κάνουν παρέα μόνο με τα παιδιά των φίλων και των συνεργατών του μπαμπά και όταν κάνουν καμιά μαλακία τιμωρούνται με στέρηση καταναλωτικών δικαιωμάτων για χρονικό διάστημα που αναλογεί στο μέγεθος της μαλακίας που διέπραξαν.

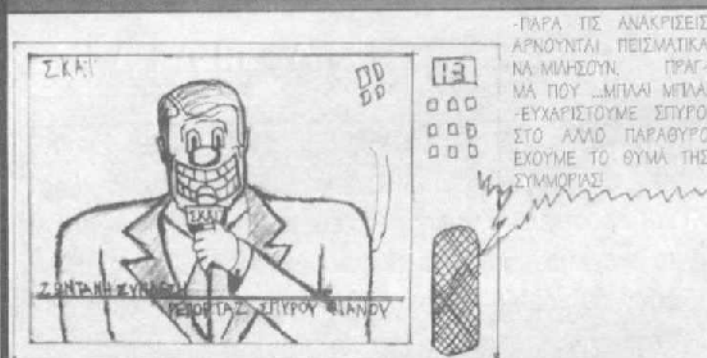
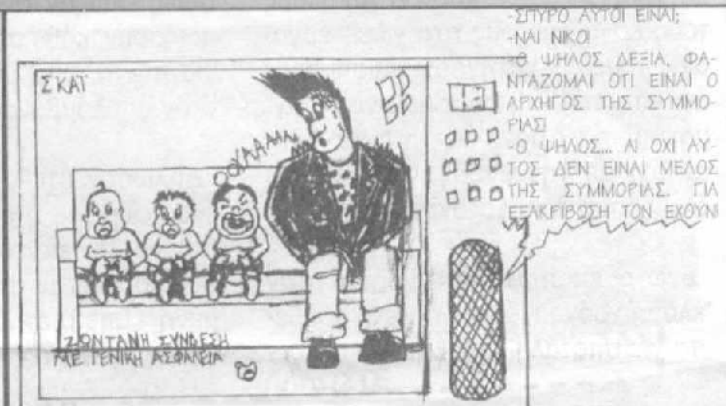
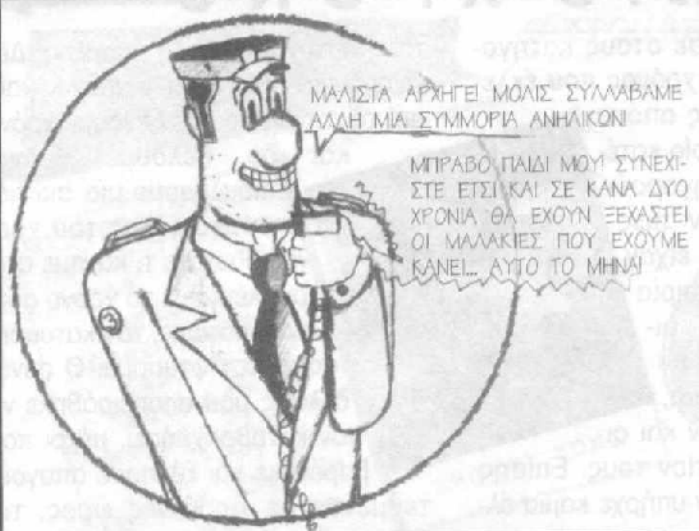
Τα παιδιά που μεγαλώνουν με ΝΟΥΝΟΥ θα γίνουν σαν τον μπαμπά ή τη μαμά τους, με καρόγελο colgate και προσεγμένο ντύσιμο. Θα οδηγούν σπορ αυτοκίνητο στην αρχή και οικογενειακό αργότερα. Θα σπουδάσουν σε κάποιο ιδιωτικό I.E.K. management, διαφήμιση ή δημοσιογραφία και ας πουλάνε παραμύθι ότι μόνοι τους αποφασίζουν για ό,τι κάνουν στη ζωή τους.

Τα παιδιά που μεγαλώνουν με ΝΟΥΝΟΥ, φροντίδα και προδέρμ, κάνουν clubbing και σκορπίζουν τα λεφτά του μπαμπά... δεν φτάνει, βλέπεις να είσαι τέτοιο παιδί. Πρέπει να το δείχνεις κι'όλας, γιατί αλλιώς, τί άλλο μπορεί να είσαι εκτός από παιδί που μεγαλώνει με ΝΟΥΝΟΥ.

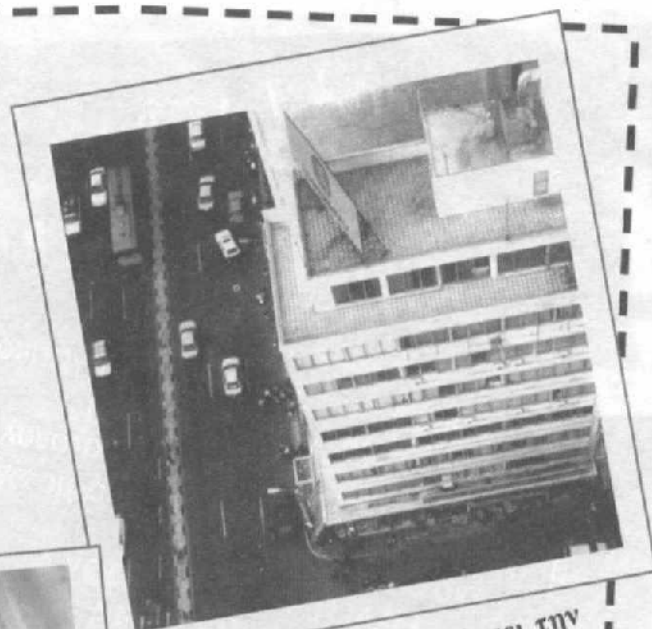
Καλά θα κάνουν όμως τα παιδιά αυτά, όταν περνάνε από γειτονιές σαν τη δικιά μας, να φυλάνε τον κύλο τους, γιατί, είπαμε: ΤΟ ΝΟΥΝΟΥ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ ΓΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ....

ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΓΕΡΑ

Αστραφτερά
 κτίρια, φθηνά ντεκόρ.
 Ψευδαίσθηση πολυτέλειας.
 Δίμετροι γοργίλες στο ρόλο της
 εξώπορτας. Νεαροί και νεαρές,
 ελπιδοφόροι εραστές, ψάχνουν
 για φθινό κρέας.
 Όλοι τους φοράνε τις στολές τους,
 έτοιμοι για το μεγάλο ξεφάντωμα.
 Είναι βλέπεις σάββατο βράδυ...

Το
 φως της ημέρας αποκαλύπτει την
 ασχήμια σε όλο της το μεγαλείο.
 Ασχήμια και στις ψυχές των ανθρώ-
 πων αυτής της πόλης.
 Βάνουσο ξύπνημα από το χτύπο ενός
 ρολογιού. Προετοιμασία για οχτώ, δέ-
 κα, δώδεκα ώρες χαμένου χρόνου.
 Πρέπει να γίνεις κομμάτι της αλυσί-
 δας παραγωγής, για να μπορείς να

καταναλώσεις αυτά που παράγεις.
 Επιστροφή στην καθημερινότητα. Το ευχάρι-
 στο διάλειμμα του σαββατοκύριακου τελειώ-
 σε.
 Εμπρός λοιπόν.

Το φρέσκο τελείωσε, ας ανοίξουμε την κατάψυξη λοιπόν.
 Η βαρετή είδηση του πολέμου στη γειτονική γιουγκοσλα-
 βία σταμάτησε να πουλάει πια. Καιρός λοιπόν να ασχολη-
 θούν τα media με κάτι που έπαιζε ανέκαθεν αλλά δε συζη-
 τίσαν. Με αφορμή λοιπόν τις πράξεις του "ράμπο"
 ελληνορουμάνου, που κατά περίεργο τρόπο του φάγανε
 την τιμή του "έλληνο-", μια και δεν ήταν δυνατόν ένας τρε-
 λαμένος τύπος που τα βάζει με όλη την ελληνική αστυνο-
 μία, να ήταν έστω και μισός Έλληνας, μια και ο Έλληνας εί-
 ναι επιτυχημένος, έχει αμάξι, σπίτι, κινητό και ένα γεμάτο
 πρόγραμμα που δεν του επιτρέπει να κάνει αταξίες.
 Αστυνομία, ωμή βία και κατάχρηση εξουσίας (όπως λέει
 και ένα ρητό who's gonna watch the watchers). Εμπόριο
 λευκής σαρκός, ναρκωτικά, ληστείες, νταβατζηλίκια, δολο-
 φονίες μεταναστών-επισκεπτών, μπα, δεν είναι δυνατόν αυ-
 τοί οι οικογενειάρχες που προσπαθούν να βγάλουν τίμια το
 ψωμί τους να κάνουν τέτοια.
 Καθήστε λοιπόν αναπαυτικά στις πολυθρόνες σας και πα-
 ρακολουθήστε τώρα που είναι ευκαιρία, το διασυρμό της
 ελληνικής αστυνομίας από κάποιους που δεν είναι καλύτε-
 ροί τους, γιατί αν το απαιτούν τα γκάλοπ ακροαματικότη-
 τας, όλο και κάτι άλλο θα βρουν να ασχοληθούν.

Ρ Η Γ Μ Α
 Σ Τ Ο

ΣΤΑ ΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ

υπάρχει πάντα διαθέσιμο εργατικό δυναμικό έτοιμο για κατανάλωση...

Στα ράφια των ναών της κατανάλωσης ορμάει το εργατικό δυναμικό με ένα καινούριο είδος ταυτότητας...

ΕΙΣΑΙ ΠΛΕΟΝ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΑΝΑΛΟΓΕΙ
ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΣΟΥ ΚΑΡΤΑ
όλα αυτά βέβαια εν καιρό ειρήνης

που δεν κοιμούνται ήσυχοι για αυτούς
όχι γιατί τους βαραίνει η συνείδησή τους
αλλά τα χρέη τους....

ΕΝΑ ΝΕΟ ΕΙΔΟΣ
ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

Στα ράφια της μητρόπολης υπάρχει αρκετό υλικό πολέμου έτοιμο για κατανάλωση ...

Όταν το μαγαζί "πρέπει" να επεκταθεί
χρειάζονται θυσίες και βέβαια το εργατικό
δυναμικό θα θυσιαστεί, γιατί είπαμε

ΤΑ ΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ ΕΙΝΑΙ
ΓΕΜΑΤΑ ΑΠΟ ΔΑΥΤΟ ...
Τα ράφια των ναών της κατανάλωσης
θ' αδειάσουν βιαστικά ....

Όλ' αυτά βέβαια εν καιρό πολέμου, πολέμου γι' αυτούς που έχουν επιλέξει να θαφτούν στα καταφύγια της καθημερινής ζωής ...

ΚΑΙ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΜΑΣ, ΕΧΕΙ ΜΟΝΟ ΜΙΑ
ΕΠΙΛΟΓΗ ΟΣΕΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΟΥ ...